

Waarom doe je wat je doet?

'Waarom doe ik dit in vredesnaam?' Ik heb die momenten wel, misschien jij ook, dat je dat in wanhoop uit kunt roepen:

'Waarom doe ik dit in vredesnaam? Waarom heb ik me dit allemaal op de hals gehaald? Waarom heb ik deze taak op me genomen? Waarom al die moeite, al die stress?' Meestal koelt het wel weer af en ga je gewoon weer door, maar het kan zijn dat er een moment komt waarop je de conclusie moet trekken dat het beter is om te stoppen, omdat jij niet de juiste persoon bent om deze taak uit te voeren. We zijn er deze week getuige van geweest bij minister Staghoutwer. Zo'n moment is uiterst pijnlijk en moeilijk, maar het is ook dapper als je zelf die beslissing durft te nemen.

Hoe dan ook, of je nu doorgaat met je taken of niet, je ontkomt er niet aan om dieper na te denken: 'Wat is eigenlijk mijn motivatie om te doen wat ik doe?' En als je echt kritisch bent, dan vallen heel veel menselijke motieven door de mand. Als je betaald werk doet, verdien je geld, en geld is beslist noodzakelijk om van te leven. Maar alsmaar doorgaan voor méér en méér en méér, dat maakt niet gelukkig, vroeg of laat besef je dat allemaal. Beroemd worden kan een enorme drive zijn, maar als je beroemd bent, wat dan? Beroemdheid went, en het is niet eens prettig om overal herkend te worden. Macht is ook een motief, macht en invloed. Als je je invloed ten goede kunt gebruiken is dat heel mooi, met macht kun je goede dingen doen, maar er zitten ook grote verantwoordelijkheden aan, die het leven lang niet altijd aangenamer maken.

Waarom doe je wat je doet? Waarom zou je je inzetten voor de samenleving, voor je buurt, voor de kerk, voor de schepping, waarom zou je je inzetten voor mensen? Ja, natuurlijk, je word er gelukkig van als je ziet dat je daadwerkelijk mensen kunt helpen. Dat geeft echt diep geluk. Maar vaak is het een beetje hier, een beetje daar, het is hangen en wurgen, en als je iets niet goed doet krijg je een lading kritiek.

Het voorbeeld van Jezus

Deze week ging het volop in het nieuws over die vraag: 'Waarom doe ik dit?' naar aanleiding van het overlijden van koningin Elisabeth. Waarom deed zij wat ze deed? Iedereen was het erover eens: ze deed het uit plichtsbesef. Ze deed het omdat ze zich geroepen voelde door God en door mensen. En wat haar motiveerde was het voorbeeld van Jezus. Ik las in de krant het volgende. 'Ze zei in 2000: "Voor mij zijn de lessen van Jezus en mijn eigen persoonlijke verantwoordelijkheid voor God het kader waarin ik mijn leven probeer te leiden." Zes jaar geleden vulde ze dat verder in, door te zeggen dat het voorbeeld van Jezus haar hielp te zien hoe waardevol het is als "kleine dingen gedaan worden met veel liefde, door wie dan ook, en wat diegene ook maar gelooft"' (*Trouw*, 10 september 2022).

Over dat voorbeeld van Jezus gaat het in het bijbelgedeelte dat we gelezen hebben, uit de brief die Paulus schreef aan de christenen in Filippi, een stad die ligt in wat nu Noord-Griekenland is. Paulus doet een dringende oproep: 'Houd elkaar vast! Blijf eensgezind.' Die oproep is altijd nodig, overal waar mensen samenkomen, óók christenen. Want voor je het weet sta je tegenover elkaar. De Bijbel is een realistisch boek. En Paulus zegt er achteraan in vers 3 en 4: 'Stel je nederig op. Ga er altijd vanuit dat je van die ander kunt leren, dat die ander méér in huis heeft dan jij.' Dat is héél wat.

'Laat in nederigheid de één de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.' Dat vraagt heel wat oefening. Goed om dat deze week eens te proberen.

En vervolgens verwijst Paulus dan naar Jezus. Hij is ons voorbeeld. En als hij dat doet, haalt Paulus een lied aan. Vers 5 tot en met 11 is een songtext. En in dat lied gaat het over Jezus die de diepte ingaat om vervolgens verhoogd te worden. Dit is een héél bijzonder stukje in de Bijbel. Want het gaat hier

over het kruis van Jezus, maar op een heel unieke manier. Mattheüs vertelt in zijn boek hoe Jezus werd gekruisigd. Markus doet dat ook, net als Lukas en Johannes. Vier keer wordt beschreven hoe Jezus werd gekruisigd. Maar hier, in Filippienzen 2, wordt de kruisdood van Jezus beschreven vanuit Zijn eigen perspectief. We krijgen hier als het ware inzicht in de gedachtenwereld van Jezus, hoe Hij het Zelf beleefde. Dat betekent: we staan op heilige grond...

Denk zoals Jezus dacht

Vers 5: 'Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, (oftewel: 'Denk zoals Hij dacht'), Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roef beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.' Jezus leefde in de hemel, bij God, al van eeuwigheid af. Maar dat God-zijn, dat hield Hij niet krampachtig vast, als iets dat Hij geroofd had. Nee, Hij maakte Zichzelf leeg. Wij zoeken vaak naar vervulling. Maar Jezus maakte Zich leeg. Hij nam de gestalte aan van een slaaf. God wordt slaaf...

En Hij, die God Zelf is, daalt die tien miljoen treden af van de hemel naar de aarde en Hij wordt mens. Hij wordt één van ons. Als mens ervaart Hij alles wat wij ervaren: wat honger is, wat dorst is, wat pijn is, wat verdriet is, wat troost is, wat verlangen is, wat eenzaamheid is, wat onbegrepenheid is, wat hoop is, wat wanhoop is, wat angst is, doodsangst... Hij 'ontledigt Zichzelf' (vers 7) en Hij 'vernederd Zichzelf' (vers 8). Dat zijn twee stappen. Jezus maakt Zich leeg door Mens te worden, en vervolgens vernederd Hij Zich door de weg te gaan naar het kruis. Niet de weg van de glorie, niet de weg van de eer en de roem en het grote geld. Dat had zomaar gekund, want Jezus was mateloos populair. Maar Jezus vernederde Zich, Hij werd gehoorzaam. En Hij deed dat allemaal vrijwillig, heel bewust.

Waarom deed Hij het? Omdat Hij wist dat de weg omlaag de weg is om mensen mee te nemen omhóóg. Hij deed het allemaal voor óns! Hij deed het uit liefde. Hij wilde mensen redden van de eeuwige dood, Hij wilde mensen eeuwig leven geven. Zijn vernedering heeft Hem de overwinning geschonken, en wij mogen overwinnen mét Hem! Vers 9 tot 11: 'Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Here is, tot heerlijkheid van God de Vader.'

Door het offer van Jezus is er voor ons een nieuw begin, nieuw leven. Als je Hem zoekt, dan kom je in contact met God Zelf. Heb je dat al, dat contact? Je moet nooit genoeg nemen met minder. Want al die andere dingen, macht en geld en invloed en beroemdheid, die vallen in het niet, vergeleken met die open hemel: contact met je Maker, contact met God Zelf. Dáárvoor is Jezus gestorven, om dat contact mogelijk te maken, om om onze menselijke schuld te vergeven, alles wat er zat en zit tussen God en ons.

Maar... je bent Jezus toch niet?

'Denk aan Jezus', zegt Paulus. 'Laat Zijn gezindheid in je zijn. Denk zoals Hij denkt.'

Maar ik kan me voorstellen dat je dat hoort en dat je zegt:

'Maar... ik ben toch Jezus niet? Hoe kan ik denken zoals Hij denkt? Hoe kan ik de gezindheid krijgen die ook in Jezus was? Ik ben maar een gewoon mens, met al mijn fouten en gebreken...' Het is ook wel héél hoog gegrepen. En toch zegt Paulus dit niet voor niets. Hoe kom je dan steeds dichterbij die gezindheid van Jezus? Hoe gaat jouw manier van denken steeds meer lijken op Zijn manier van denken? De sleutel is de liefde! De liefde voor Hem! Als je je verbonden weet met Hem, ga je steeds meer van Hem houden.

Misschien ken je die Franse film: *Des hommes et des dieux*, 'Mensen en goden'. Het is een film die gebaseerd is op een waargebeurd verhaal en die gaat over een christelijk klooster, ergens in een dorp in Algerije. De plaatselijke islamitische bevolking heeft een heel goede band met de christelijke monniken, maar in de omgeving plegen moslim-extremisten

die jongen, daar voelt ze niks voor. Ze vraagt aan de monnik: 'Hoe weet je of je verliefd bent?' Hij geeft heel bedachtzaam een antwoord en zegt: 'Iets in je raakt ontroerd als je bij die ander bent. Je hebt het niet in de hand en doorgaans klopt je hart sneller. Het is aantrekkingskracht, verlangen. Je leeft je leven en plotseling voel je geluk, althans hoop op geluk. Er gebeurt van alles. Je bent verward, je bent enorm in de war, vooral de eerste keer.'

Het meisje vraagt dan aan de monnik: 'Ben jij weleens verliefd geweest?'

'Ja', zegt hij, 'meerdere keren.' Hij kijkt voor zich uit en zegt vervolgens: 'Daarna kwam er een nog grotere liefde in mijn leven. En die liefde heb ik beantwoord.' Het is een ontroerend moment in de film, omdat je beseft: die liefde, die grotere liefde, die liefde tot Jezus, die heeft deze monnik hier gebracht, in dit verre land, in deze gevaarlijke situatie, waarin zijn leven wordt bedreigd. Die grotere liefde heeft hem ertoe gebracht keuzes te maken die ingingen tegen zijn eigen verlangens. Door die grotere liefde kon hij zichzelf

beperkingen opleggen. Die grotere liefde heeft alles in een ander licht gezet. Deze monnik heeft iets van die gezindheid van Jezus gekregen, en dat is de enige reden waarom hij is gaan doen wát hij doet.

<https://www.dailymotion.com/video/x8a3mmp>

Misschien heeft hij het zich ook weleens afgevraagd: 'Waarom doe ik dit in vredesnaam?' Maar voor hem was het antwoord duidelijk: 'Ik doe dit vanwege die grotere liefde. Ik doe dit omdat Jezus me hier geroepen heeft, en omdat Hij me heeft geleerd om te denken zoals Hij, om te leven zoals Hij, om te dienen zoals Hij.'

En als je Jezus volgt, als je dient zoals Hij, dan

mag je het weten: achter het diepste dal ligt de hoogste top. Wat je doet in Zijn naam, is nooit voor niets. Omdat Hij is opgestaan uit de dood, is ons werk nooit zinloos. Alles wat je doet in de navolging van Jezus, heeft een diepe betekenis. Dankzij Hem is jouw inzet goud waard. Amen.

steeds vaker aanslagen op christenen. De monniken worden steeds meer bedreigd. Uiteindelijk heeft de film een hele dramatisch einde.

In die film zie je één van die broeders, een oude man, die op een bankje zit te praten met een meisje uit het dorp. Zij vertelt dat haar vader voor haar een jongen in gedachten heeft, maar

Reageren? Bel of mail René van Loon, 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org

Geef je op voor de Alpha-cursus!

Wilt u meer weten over het christelijk geloof? Volg dan de Alpha-cursus! Deze cursus is wereldwijd al door 24 miljoen mensen gevolgd. Tijdens tien avonden wordt u wegwijs gemaakt in Bijbel en christelijk geloof. De eerstvolgende Alpha-Cursus start op woensdagavond 28 september. Info en opgave: Femke Rebel, femkeschra@gmail.com, 06-17722038.

Word Vriend van de Laurenskerk!

Wilt u ook een bijdrage leveren aan het behoud van dit unieke monument voor Rotterdam en het mede mogelijk maken dat de Laurenskerk een actieve en bijzondere rol in Rotterdam blijft spelen? Voor een minimaal bedrag van € 25,- per jaar bent u al lid van de Vereniging van Vrienden van de Grote of Sint Laurenskerk. Ook kunt u een partnerlidmaatschap afsluiten. De minimale bijdrage hiervoor is € 10,-.

Als welkomstgeschenk ontvangen nieuwe leden een CD en de laatste nieuwsbrief en de maandagenda. Leden ontvangen reductie op activiteiten georganiseerd door de Stichting Laurenskerk en minimaal één keer per jaar vindt er een speciale 'vriendenactiviteit' plaats. Daarnaast hebben vrienden gratis toegang tot de tentoonstelling met gebruik van audioguide. Dit allemaal op vertoon van uw persoonlijke vriendenpas, die u ontvangt nadat uw eerste bijdrage binnen is.

Neem een folder mee bij de ingang van de kerk of ga naar laurenskerkrotterdam.nl/over-ons/steun-ons/